

folkeparti), og at vareforsyningsloven igennem den socialdemokratiske-radikale regeringstid i 1930'erne havde indeholdt regler om dumping.

*Harald Nielsen (V)*, der ikke ville afvise, at der kunne være brug for en lovgivning som den foreslåede, udtalte:

„Vi erkender, at det ikke er udelukket, at sunde, fuldt ud levedygtige danske virksomheder kan løbe fare for helt at blive slået ud som følge af en måske kun kortvarig, men ganske unfair prismæssig konkurrence fra udlandets side, f. eks. ved salg til helt urimeligt lave priser fra overskudslagre, og at det i en sådan situation måske ville være nyttigt, om vi kunne gribe ind med foranstaltninger som dem, der er tale om i det her foreliggende lovforslag. På den anden side må det efter vor opfattelse naturligvis også påses, at en antidumpinglov ikke udformes på en sådan måde, at den, om jeg så må sige, ad en bagdør åbner adgang for indsmugling af en almindelig toldbeskyttelsespolitik, som vi fra venstres side ikke er tilhængere af.“

Taleren fremførte i tilslutning hertil nogle betænkkeligheder med hensyn til en del af de foreslåede bestemmelser, bl. a. forslaget om at henlægge den foreslåede beføjelse til finansudvalget, og krævede, at der under det forestående udvalgsarbejde blev fremlagt et materiale til bedømmelse af andre landes erfaringer med lignende lovgivning. *Foss (KF)*, der tilsagde sit partis interesserede medvirken til løsning af opgaven, kritiserede ligeledes forslaget om, at finansudvalget skulle være medbestemmende, og fandt det mere naturligt, at beføjelsen henlagdes til et særligt udvalg eller eventuelt vareforsyningsudvalget. Også *Aage Fogh (RV)* gik stærkt imod, at bestemmelserne skulle kunne træffes i finansudvalget, ligesom han stærkt kritiserede den i § 7 foreslåede adgang til at indkræve oplysninger. Skønt han havde flere indvendinger, ville han dog ikke afvise muligheden af, at der i udvalget kunne fremkomme oplysninger, som ville gøre det rimeligt at gå med til en sådan lovgivning. Mens *Fuglsang (DK)* ville afvente resultatet af udvalgets arbejde, mødte lovforslaget direkte modstand såvel fra retsforbundets ordfører, *Oluf Pedersen*, som fra *Viggo Starcke (DR)*, der uden for ordførernes kreds tog ordet og betegnede lovforslaget som grundlovsstridigt under henvisning til, at henlæggelsen af den i § 4 foreslåede beføjelse til andre end lovgivningsmagten ville være i strid med grundlovens § 43.

*Udvalget*, hvortil lovforslaget henvistes, nåede ikke at afslutte sit arbejde, men det fremgår af udvalgets beretning, at der er stillet en række spørgsmål til finansministeren, som har ladet udarbejde omfattende besvarelser af disse. Et af spørgsmålene havde følgende indhold:

„Foreligger der fra juridisk sagkyndig side en bedømmelse af, om antidumpingtold og udligningstold kan pålægges på anden måde end ved lov i hvert enkelt tilfælde?“

Foranlediget heraf indhentede finansministeren redegørelser fra